

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/123/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215412
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714215412.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75 009 Paríž, Francúzsko, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom 821 08 Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., so sídlom 821 01 Bratislava, Ružinovská 42, v mene ktorej koná ako advokátka konateľka JUDr. Viktória Nagyová Tenkač, proti žalovanému C. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., J. J. XX, o zaplatenie sumy 2.862,23 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18C/287/2015-90 zo dňa 11. 01. 2017, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 15,77 EUR ročne zo sumy 2.345,25 EUR od 5. 5. 2014 do zaplatenia, vo výroku, ktorým okresný súd vyhlásil zmluvnú podmienku v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26. 08. 2013 v časti 3 bod 4.4 za neprijateľnú, a preto neplatnú a vo výroku o náhrade trov konania potvrdzuje.

II. Vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.756,82 EUR s príslušenstvom a vo výroku, ktorým okresný súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 10,23 EUR titulom nezaplateného poistného a o zaplatenie sumy 33,81 EUR titulom nezaplatených nákladov žalobcu spojených s uplatnením pohľadávky, ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.756,82 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 06. 05. 2014 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 92 % a vyhlásil zmluvnú podmienku v Zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26. 08. 2013 v časti 3 bod 4.4 v znení „nesplatená istina úveru / revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoRSÚ, t. j. klient je povinný zaplatiť úrok od doby poskytnutia úveru / revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu“ za neprijateľnú, a preto neplatnú. Okresný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.862,23 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 2.345,25 EUR od 05. 05. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.862,23 EUR od 06. 05. 2014 do zaplatenia, a to na tom skutkovom základe, že medzi sporovými stranami došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 26. 08. 2013, na základe čoho bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.414,- EUR na nákup spotrebného tovaru. Za žalovaného bola uhradená časť kúpnej

ceny tovaru zodpovedajúca výške poskytnutého úveru, žalovaný si tovar prevzal a zaviazal sa splácať úver v 24 mesačných splátkach po 156,64 EUR splatných k 15. dňu v mesiaci od 15. 09. 2013. Žalovaný svoj záväzok neplnil, dňa 05. 05. 2014 sa stal splatným celý dlh žalovaného vo výške 2.862,23 EUR.

2. Okresný súd vzťah medzi stranami sporu posúdil ako vzťah spotrebiteľský, medzi nimi uzavretú zmluvu považoval za spotrebiteľskú, pričom dospel k záveru, že žaloba bola čiastočne dôvodná, nakoľko predmetná zmluva bola uzavretá platne a nie je dôvod posúdiť ju ako bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu niektorých náležitostí, prípadne pre nesplnenie povinností podľa § 7 zák. č. 129/2010 Z. z. Pri posúdení dojednaného poplatku za poistenie súd konštatoval, že dojednanie o poistení nespĺňa základné náležitosti právneho úkonu, pretože nie je vôbec zrejmé, aké poistné plnenie by mal poisťovateľ poskytnúť pre prípad poistnej udalosti, nebolo preukázané, na základe čoho bol žalobca oprávnený uzavrieť poistnú zmluvu v mene klienta, čím zmluva nespĺňa náležitosti právneho úkonu a v súlade s § 39 OZ je v tejto časti dojednanie neplatné. Súd teda priznal žalobcovi neuhradenú časť úverovej istiny vo výške 2.345,25 EUR a vyčíslený dlžný zmluvný úrok do zosplatnenia úveru vo výške 421,80 EUR, čo spolu činí 2.767,05 EUR. Keďže žalobca na dlhu započítal pri platbe žalovaného úhradu poplatku za poistenie vo výške 10,23 EUR, túto sumu súd započítal na úhradu dlhu, a teda dlh vyčísliť na sumu 2.756,82 EUR. Čo sa týka žalobcom vyčíslených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 33,81 EUR, okresný súd uviedol, že žalobca nevyčísliť, čo konkrétne majú predstavovať tieto náklady a ako boli vyčíslené, pričom pripojený listinný doklad je v rozpore s týmto vyčíslením. V tejto časti súd považoval nárok žalobcu za nepreukázaný a žalobu v tejto časti zamietol.

3. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, podľa názoru okresného súdu žalobca preukázal, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 05. 05. 2014, kedy výška úroku z omeškania v súlade s predpismi civilného práva bola 5,25 %, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi súdom priznanú istinu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 06. 05. 2014 do zaplatenia.

4. Okresný súd sa ďalej zaoberal nárokom žalobcu na úhradu zmluvného úroku po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Žalobca poukázal na to, že takto postupoval v súlade so zmluvným dojednaním podľa časti 3 bod 4.4 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedené dojednanie okresný súd podrobil preskúmaniu z hľadiska jej vyváženosti a konštatoval, že zmluvná podmienka (konkretizovaná vo výroku rozsudku) je neprijateľná, a preto neplatná, uvedená zmluvná podmienka umožňuje veriteľovi aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru popri úrokoch z omeškania si uplatňovať dojednaný úrok z nesplatenj istiny až do jej úplného zaplatenia. Takýto postup je v praxi súdov hodnotený ako nevyvážený a zjavne v neprospech spotrebiteľa, v tomto smere okresný súd odkázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015. Súd zdôraznil, že za neprípustné označil úroky popri úrokoch z omeškania a nie úroky z omeškania z úrokov. Tie sú v skutočnosti aj právoplatne priznané. Súd teda nepriznal žalobcovi právo účtovať po zosplatnení dlhu riadny úrok popri úroku z omeškania.

5. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1 až 4 OZ, podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka, podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného do 30. 04. 2014, ako aj podľa § 7 ods. 1 tohto zákona, ďalej podľa ustanovení § 565, § 788 ods. 2, 3, § 39, § 53 ods. 1, § 517 ods. 2 OZ, § 298 ods. 1 CSP a podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinného od 01. 02. 2013.

6. Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalobca, a to v rozsahu, v ktorom súd a/ zamietol žalobu žalobcu v časti týkajúcej sa uplatneného zmluvného úroku vo výške 15,77 % ročne zo sumy 2.347,25 EUR od 05. 05. 2014 do zaplatenia, b/ vyhlásil zmluvnú podmienku Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26. 08. 2013 v časti 3 bod 4.4 v znení „nesplatená istina úveru / revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoRSÚ, t. j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru / revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu“ za neprijateľnú, a preto neplatnú a c/ v rozsahu tomu zodpovedajúceho práva na náhradu trov konania. Poukázal na to, že podanou žalobou po čiastočnom späťvzátí sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 2.862,23 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,77 % ročne zo sumy 2.345,25 EUR od 05. 05. 2014 do zaplatenia, ako aj úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 2.862,23 EUR od 06. 05. 2014 do zaplatenia. Namietal, že súd prvej inštancie predmetnú právnu vec nesprávne právne posúdil, poukázal na § 53 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach

a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Uvedené zákonné ustanovenie OZ korešponduje s článkom 5 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pojmovým znakom zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj povinnosť dlžníka platiť úroky z poskytnutého úveru, ktoré sú súčasťou celkových nákladov dlžníka ako spotrebiteľa, spojených so spotrebiteľským úverom. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver spolu s úrokmi a žalobcovi vyplýva zo zákona nárok aj na úroky z poskytnutého úveru, nakoľko úroky predstavujú pojmovú zložku zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ďalej poukázal na § 53 ods. 1 OZ, z ktorého vyplýva, že o neprijateľnú zmluvnú podmienku nejde, ak sa zmluvná podmienka týka hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, pokiaľ bola vyjadrená jasne, určito a zrozumiteľne. Žalobca namietal nesprávnosť odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý poukazuje a stotožňuje sa s odôvodnením rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. 06. 2015 sp. zn. 6Co/190/2014 vo vzťahu k uplatňovaniu zmluvne dohodnutých úrokov aj po zosplatnení úveru, až do jeho úplného splatenia. Úroky a úroky z omeškania predstavujú zákonné príslušenstvo pohľadávky podľa § 123 ods. 3 OZ, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky. Kým úroky sú zmluvnou odplatom (cenou za užívanie peňažných prostriedkov), úroky z omeškania predstavujú sankciu za omeškanie dlžníka s úhradou splatnej peňažnej pohľadávky. Treba uviesť, že stav omeškania dlžníka s úhradou dohodnutých mesačných splátok spotrebiteľského úveru spôsobil žalovaný, ktorý nedodrжал zmluvne dohodnutú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas formou mesačných splátok. Žalobca ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a takéto konanie žalobcu ako veriteľa je zodpovedným konaním v súlade s právom. Žalobca ako veriteľ nemôže byť sankcionovaný za protiprávne a nezodpovedné konanie žalovaného. Dotknuté právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, podľa ktorého žalobca ako veriteľ mal nárok na úroky z istiny len do zosplatnenia úveru, vedie k situácii ad absurdum, kedy protiprávne konanie žalovaného má väčšiu a silnejšiu právnu ochranu, ako konanie žalobcu v súlade so zákonom. Ďalej žalobca uviedol, že súdu prvej inštancie neprislúchalo posudzovanie prijateľnosti, či neprijateľnosti hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny ako zmluvnej podmienky - úhrady úroku aj po zosplatnení úveru až do doby splatenia istiny, keďže táto zmluvná podmienka sa týkala ceny plnenia. Súd opomenul aplikovať ust. § 53 ods. 1 OZ, a teda predmetnú právnu vec nesprávne právne posúdil. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť tak, že odvolací súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.756,82 EUR spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,77 EUR ročne zo sumy 2.345,25 EUR od 05. 05. 2014 do zaplatenia s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 06. 15. 2014 do zaplatenia a zrušiť napadnutý rozsudok v časti IV. výroku (vo výroku o vyhlásení zmluvnej podmienky za neprijateľnú, a teda neplatnú) a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, prípadne napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo zvyšku odvolací súd ponechal rozsudok okresného súdu ako odvolaním nenapadnutý nedotknutý.

9. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k odvolaním napadnutým výrokom rozsudku okresného súdu. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a vec správne právne posúdil aj podľa názoru odvolacieho súdu. Okresný súd správne posúdil otázku, či žalobcovi patria úroky z istiny aj po zosplatnení dlhu žalobcom a aj pokiaľ vyhlásil zmluvnú podmienku v zmluve o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej je klient povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru / revolvingového úveru do vrátenia

peňažných prostriedkov v celom rozsahu za neprijateľnú, a preto neplatnú. Odvolací súd sa taktiež stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, na ktorý rozsudok poukázal okresný súd v dôvodoch svojho rozsudku. Krajský súd, teda, z rovnakých dôvodov rozsudok okresného súdu ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil. Pokiaľ okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.756,82 EUR s príslušenstvom, zamietol žalobu o zaplatenie sumy 10,23 EUR titulom nezaplateného poistného a sumu 33,81 EUR titulom nezaplatených nákladov žalobcu spojených s uplatnením pohľadávky, odvolanie podané nebolo, a preto odvolací súd ponechal rozsudok okresného súdu v týchto výrokoch nedotknutým.

11. Keďže žalovaný bol v konaní pred súdom prvej inštancie čiastočne úspešným, okresný súd správne rozhodol o náhrade trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu v konaní s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

12. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, avšak v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).